

Страни в главното производство

Ищец: Carlos Escribano Vindel

Ответник: Ministerio de Justicia

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли основният принцип на правото на Съюза за недопускане на всяка форма на дискриминация да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като предвидената в член 31, първо от Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado (Закон 39/2010 от 22 декември 2010 г. за общия държавен бюджет за 2011 г.), предвиждаща различен процент намаление на трудовите възнаграждения, който се оказва по-обременителен за съдиите, получаващи най-ниски възнаграждения, тъй като ги задължава да понесат по-голяма тежест в подкрепа на публичните разходи (принцип на недопускане на дискриминация)?
- 2) Трябва ли основният принцип на правото на Европейския съюз за гарантиране на независимостта на съдебната власт посредством възнаграждение, което е справедливо, стабилно и съответстващо на изпълняваните от съдиите функции, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като предвидената в член 31, първо от Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado (Закон 39/2010 от 22 декември 2010 г. за общия държавен бюджет за 2011 г.), която не отчита естеството на техните функции, професионалния им стаж и важността на изпълняваните от тях задачи и предполага именно съдиите, получаващи най-ниски възнаграждения, да поемат по-голяма тежест в подкрепа на публичните разходи (принцип на независимост на съдебната власт)?

Преюдициално запитване от Amtsgericht Norderstedt (Германия), постъпило на 29 януари 2018 г. — Christian Füllä/Toolport GmbH

(Дело C-52/18)

(2018/C 152/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Norderstedt

Страни в главното производство

Ищец: Christian Füllä

Ответник: Toolport GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 3, трета алинея от Директива 1999/44/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че потребителят трябва да предостави на разположение на търговеца купена от разстояние потребителска стока само по местонахождението на вещта, за да се осъществи ремонт или замяна?
- 2) При отрицателен отговор:

Трябва ли член 3, параграф 3, трета алинея от Директива 1999/44/ЕО да се тълкува в смисъл, че потребителят трябва да предостави на разположение на търговеца купена от разстояние потребителска стока винаги на мястото на стопанска дейност на търговеца, за да се осъществи ремонт или замяна?
- 3) При отрицателен отговор:

Какви са критериите, които могат да се установят от член 3, параграф 3, трета алинея от Директива 1999/44/ЕО, за това как следва да се определи мястото, на което потребителят трябва да предостави на разположение на търговеца купена от разстояние потребителска стока, за да се осъществи ремонт или замяна?

- 4) Ако мястото, на което потребителят трябва да предостави на търговеца купена от разстояние потребителска стока, за да се извърши преглед на вещта или да се осъществи последващо изпълнение, винаги или в конкретния случай, е мястото на стопанска дейност на търговеца:

съвместимо ли е с член 3, параграф 3, първа алинея във връзка с параграф 4 от Директива 1999/44/ЕО потребителят да авансира разходите за изпращане на стоката до мястото и обратно, или от задължението за „безплатно приваждане в съответствие“ следва, че продавачът е длъжен да направи авансово плащане?

- 5) Ако мястото, на което потребителят трябва да предостави на търговеца купена от разстояние потребителска стока, за да се извърши преглед на вещта или да се осъществи последващо изпълнение, винаги или в конкретния случай, е мястото на стопанска дейност на търговеца и задължението за авансово плащане на потребителя е съвместимо с член 3, параграф 3, първа алинея във връзка с параграф 4 от Директива 1999/44/ЕО:

трябва ли член 3, параграф 3, трета алинея във връзка с параграф 5, второ тире от Директива 1999/44/ЕО да се тълкува в смисъл, че няма право да развали договор потребител, който само е възразил пред търговеца за недостатъци, без да предложи да превози потребителската стока до мястото, където се намира търговецът?

- 6) Ако мястото, на което потребителят трябва да предостави на търговеца купена от разстояние потребителска стока, за да се извърши преглед на вещта или да се осъществи последващо изпълнение, винаги или в конкретния случай, е мястото на стопанска дейност на търговеца, но задължението за авансово плащане на потребителя не е съвместимо с член 3, параграф 3, първа алинея във връзка с параграф 4 от Директива 1999/44/ЕО:

трябва ли член 3, параграф 3, трета алинея във връзка с параграф 5, второ тире от Директива 1999/44/ЕО да се тълкува в смисъл, че няма право да развали договор потребител, който само е възразил пред търговеца за недостатъци, без да предложи да превози потребителската стока до мястото, където се намира търговецът?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции (ОВ L 171, 1999 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 89).

**Преюдициално запитване от Audiencia Nacional (Испания), постъпило на 29 януари 2018 г. —
Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE**

(Дело C-55/18)

(2018/C 152/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Nacional

Страни в главното производство

Ищец: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Ответник: Deutsche Bank SAE

Заинтересовани страни: Federación Estatal de Servicios de lasab Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA), Confederación Intersindical Galega (CIG)

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли да се приеме, че с членове 34 и 35 от Статута на работниците, съгласно тълкуването им в съдебната практика, Кралство Испания е приело необходимите мерки, за да гарантира ефективността на ограниченията на продължителността на дневното работно време и на междуседмичната и междудневната почивка, установени в членове 3, 5 и 6 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година ⁽¹⁾ за работниците на пълно работно време, които не са поели изрично задължение по силата на индивидуално или колективно договаряне да полагат извънреден труд и които нямат качеството на мобилни работници, на работници в търговския флот или в железопътния транспорт?